

[Ministeren for Grønland.]

gående fiskeri, og det er jo rigtigt, men det er man fra aktieselskabets side også ganske klar over, og det regner man heller ikke med.

Et anlæg som det, der er bygget i Godthåb, er bygget for fremtiden og for, at fiskerne overhovedet tør binde an med at investere i større fartøjer. Rigtigheden af den store investering i fabriksanlægget kan først bedømmes, når der er gået en passende tid, og godt et par måneder kan næppe anses for at være en sådan „passende tid“.

Dette anlæg i Godthåb er opført i henhold til lov nr. 177 af 5. juni 1959 om opførelse af fiskeindustrianlæg m. v. og om bygning af havne i Grønland.

Fabrikken i Godthåb er et privat foretagende, et aktieselskab med frihed til at disponere, også hvad prispolitikken angår. Man kan sætte priserne, som man vil. Aktieselskabet har fået velvillig støtte gennem erhvervsstøtten. Fabrikken kan behandle 50 t fisk i døgnet, baseret på toholdsdrift, og en rentabel drift kræver vel en udnyttelse på ca. 50 pct. af anlæggets maksimale årskapacitet.

Det er naturligvis beklageligt, at fabrikken i Godthåb hidtil ikke har modtaget så store tilførsler, som den kan behandle, og som er nødvendige for en rentabel drift. Men må jeg i øvrigt her henvise til den Ritzauerklæring, som 2 af bestyrelsesmedlemmerne i Godthåb Fiskeindustri A/S udsendte, og hvori det udtryktes, at man så optimistisk på Godthåbanlæggets fremtid.

Som årsager til de forholdsvis lave tilførsler af fisk til det nye anlæg i Godthåb i de første 3 måneder af anlæggets eksistens kan nævnes følgende:

1) Anlægget kunne først optage produktionen den 1. august, altså på et tidspunkt, hvor fiskeriets højsæson var overstået.

2) Der har hidtil i Godthåb kun boet et beskedent antal fiskere, og det må nødvendigvis tage nogen tid at få det ønskede antal fiskere, navnlig fra udstederne, truk-

ket til Godthåb. Når fabrikken trods dette er blevet opført i Godthåb, skyldes det, at byen er beliggende centralt i forhold til normalt gode fiskepladser, og at havnen er den eneste virkelig isfri havn i hele Grønland året rundt, hvorfor der altid kan bringes fiskefangster til Godthåb.

3) Fiskeindustrianlægget i Godthåb er baseret på et samfiskeri mellem grønlandske og færøske fiskere samt fiskere herneldefra. Da i alt fald færøske fiskere lægger deres planer for sæsonens fiskeri allerede i marts-april måned, er det vel forståeligt at tilførslerne fra færøske fiskere til fabrikken i Godthåb derfor ikke i år har været så store, som de forhåbentlig bliver i årene fremover.

4) Den uro, der kan spores omkring råvarespørgsmålet, skyldes uden tvivl i væsentlig grad den kendsgerning, at grønlændernes fiskeri langs hele den grønlandske vestkyst har været meget sløjt i år, for torskefiskeriets vedkommende ca. 40 pct. dårligere end i 1962. Året 1963 har for fiskeriet været et særdeles unormalt år, og alligevel ligger fiskeriet selv i det forholdsvis ugunstige år 1963 højere end i et hvilket som helst år før 1957.

Vore fiskeribiologer mener, at der for i år heldigvis er tale om enestående ugunstige fiskeribetingelser, og at der ikke er noget, som tyder på, at de vil vedvare de kommende år. De færøske fiskere, der fisker ved Grønland, men længere til havs end grønlandske fiskere normalt fisker, har indtil begyndelsen af august haft usædvanlig gode fangster. Dette har selvfølgelig også det færøsk-norske anlæg i Færingehavn høstet fordel af, men siden august, altså netop fra det tidspunkt, da Godthåb Fiskeindustri påbegyndte sin produktionsvirksomhed, har også færingerne haft særdeles utilfredsstillende fangster.

Det er imidlertid klart, at man fra alle sider særdeles gerne ser fabrikken i Godthåb tilført større mængder fisk. Kommunalbestyrelsen i Godthåb har derfor med tilslutning fra den lokale fiskeriforening god-